

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2018. gada 25. oktobrī*

Civildienests – EĀDD – Atalgojums – Ierēdņi, kas pilda pienākumus delegācijā Pekinā – Ģimenes pabalsti – Pabalsts izglītībai 2015./2016. mācību gadam – Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrais teikums – Civildienesta noteikumos paredzētā maksimālā apmēra pārsniegšana attiecībā uz trešajām valstīm – Lēmums izņēmuma gadījumos ierobežot izglītības izdevumu atlīdzināšanu – VĪN

Lietā T-729/16

PO, Eiropas Komisijas ierēdnis,

PP, Eiropas Ārējās darbības dienesta ierēdnis,

PQ, Eiropas Komisijas ierēdnis,

PR, Eiropas Komisijas ierēdnis,

ko sākotnēji pārstāvēja *N. de Montigny* un *J.-N. Louis*, vēlāk – *N. de Montigny*, advokāti,

prasītāji,

pret

Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), ko pārstāv *S. Marquardt* un *R. Spac*, pārstāvji, kuriem palīdz *M. Troncoso Ferrer*, *F.-M. Hislaire* un *S. Moya Izquierdo*, advokāti,

atbildētājs,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt EĀDD lēmumus neatlīdzināt prasītājiem par 2015./2016. mācību gadu izglītības izdevumus, kuri pārsniedz summu, kas atbilst noteikumos paredzētajam maksimālajam apmēram attiecībā uz trešajām valstīm (tas sešas reizes pārsniedz pamatlīmeni), kurš palielināts par 10 000 EUR (kopā 27 788,40 EUR),

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *D. Gracis* [*D. Gratsias*], tiesneši *I. Labucka* un *A. Ditrihs* [*A. Dittrich*] (referents),

sekretāre: *M. Maresko* [*M. Marescaux*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2018. gada 30. maija tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – franču.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

I. Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētie pasākumi

- 1 Prasītāji – personas PO, PP, PQ un PR – tika norīkoti darbā Eiropas Savienības delegācijā Ķīnā, Pekinā, kā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) darbinieki.

A. PO

- 2 2011. gada 26. augustā persona PO tika norīkota darbā Eiropas Savienības delegācijā Ķīnā, Pekinā, dienesta interesēs. Ieradusies Ķīnā, tā reģistrēja savus bērnus *British School of Beijing*.
- 3 2015. gada 9. septembrī saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) X pielikuma 15. pantu PO lūdza par 2015./2016. mācību gadu atlīdzināt izglītības izdevumus (B pabalsts izglītībai), kas pārsniedz maksimālo apmēru, kurš šajā tiesību normā paredzēts attiecībā uz ierēdņiem, kas norīkoti darbā trešajā valstī, un kurš atbilst apmēram, kas sešas reizes pārsniedz pabalsta izglītībai pamatlīmeni, atbilstoši Civildienesta noteikumu VII pielikuma 3. panta 1. punktam (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumos paredzētais maksimālais apmērs attiecībā uz trešajām valstīm”). Pabalsta izglītībai pamatlīmenis 2015./2016. mācību gadam bija 260,95 EUR mēnesī katram bērnam, un Civildienesta noteikumos paredzētais maksimālais apmērs attiecībā uz trešajām valstīm tādējādi bija 1565,70 EUR mēnesī jeb 18 788,40 EUR gadā.
- 4 2015. gada 17. decembrī PO saņēma iecelēj institūcijas (turpmāk tekstā – “iecelēj institūcija”) elektroniskā pasta vēstuli, kurā šī persona tika informēta, ka izglītības izdevumu atlīdzināšana par bērnu tiek ierobežota līdz apmēram, kas atbilst noteikumos paredzētajam maksimālajam apmēram attiecībā uz trešajām valstīm, kurš palielināts par 10 000 EUR (28 788,40 EUR gadā). Starpība starp personas PO saņemtajiem pabalstiem izglītībai un tās segtajiem izglītības izdevumiem tās bērniem 2015./2016. mācību gadam bija 17 330,11 EUR.
- 5 2016. gada 7. martā pēc PO iesnieguma šī persona tika informēta par to, ka “2015. gada 21. decembra elektroniskā pasta vēstule” ir iecelēj institūcijas lēmums, par kuru tā var iesniegt sūdzību.
- 6 2016. gada 15. martā PO iesniedza sūdzību Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē par 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstuli.
- 7 2016. gada 5. jūlijā iecelēj institūcija pieņēma lēmumu noraidīt PO sūdzību.

B. PP

- 8 2015. gada 1. augustā persona PP tika norīkota darbā Eiropas Savienības delegācijā Ķīnā, Pekinā, dienesta interesēs. Plānojot ierašanos Ķīnā, tā 2015. gada 19. maijā reģistrēja savus bērnus *Dulwich College Beijing*.
- 9 2015. gada 25. augustā saskaņā ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. pantu PP lūdza par 2015./2016. mācību gadu atlīdzināt izglītības izdevumus (B pabalsts izglītībai), kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm.

- 10 2015. gada 17. decembrī PP saņēma iecelēj institūcijas elektroniskā pasta vēstuli, kurā šī persona tika informēta, ka izglītības izdevumu atlīdzināšana par bērnu tiek ierobežota līdz līmenim, kas atbilst Civildienesta noteikumos paredzētajam maksimālajam apmēram attiecībā uz trešajām valstīm, kurš palielināts par 10 000 EUR. No norādes šīs elektroniskā pasta vēstules beigās izriet, ka tā tikusi nosūtīta vienīgi informatīvos nolūkos un nav uzskatāma par nelabvēlīgu lēmumu Civildienesta noteikumu 90. panta izpratnē. Starpība starp personas PP saņemtajiem pabalstiem izglītībai un tās segtajiem izglītības izdevumiem tās bērniem 2015./2016. mācību gadam bija 23 791,93 EUR.
- 11 2015. gada 21. decembrī pēc PP iesnieguma iecelēj institūcija apstiprināja, ka šī persona par katru bērnu saņems tikai summu, kas atbilst Civildienesta noteikumos paredzētajam maksimālajam apmēram attiecībā uz trešajām valstīm, kurš palielināts par 10 000 EUR.
- 12 2016. gada 13. janvārī PP informēja iecelēj institūciju par finansiālajām sekām, ko tas tai radīja, un lūdza iespēju saņemt galīgo lēmumu.
- 13 2016. gada 14. janvārī persona PP tika informēta par to, ka 2015. gada 21. decembra elektroniskā pasta vēstule ir galīgais lēmums.
- 14 2016. gada 16. martā PP iesniedza sūdzību Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē par 2015. gada 21. decembra elektroniskā pasta vēstuli un, ciktāl vajadzīgs – par 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstuli un 2016. gada februāra samaksas apliecinājumu.
- 15 2016. gada 5. jūlijā EĀDD pieņēma lēmumu noraidīt PP sūdzību.

C. PQ

- 16 2015. gadā persona PQ pieteicās uz Savienības delegācijas Ķīnā, Pekinā, amatu. 2015. gada 19. oktobrī tai tika piedāvāts ieņemt šo amatu no 2016. gada 1. janvāra.
- 17 2015. gada 19. novembrī PQ lūdza pabalsta izglītībai avansu, kā arī lūdza par 2015./2016. mācību gadu atlīdzināt izglītības izdevumus (B pabalsts izglītībai), kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, saskaņā ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. pantu.
- 18 2015. gada 17. decembrī PQ saņēma iecelēj institūcijas elektroniskā pasta vēstuli, kurā šī persona tika informēta, ka izglītības izdevumu atlīdzināšana par bērnu tiek ierobežota līdz līmenim, kas atbilst Civildienesta noteikumos paredzētajam maksimālajam apmēram attiecībā uz trešajām valstīm, kurš palielināts par 10 000 EUR. No norādes šīs elektroniskā pasta vēstules beigās izriet, ka tā tikusi nosūtīta vienīgi informatīvos nolūkos un nav uzskatāma par nelabvēlīgu lēmumu Civildienesta noteikumu 90. panta izpratnē. Izglītības izdevumu summa tika aprēķināta proporcionāli par astoņiem mēnešiem no divpadsmit.
- 19 Ieradusies Ķīnā 2016. gada 1. janvārī, persona PQ reģistrēja savus bērnus *Western Academy of Beijing*. Starpība starp personas PQ saņemtajiem pabalstiem izglītībai un tās segtajiem izglītības izdevumiem tās bērniem 2015./2016. mācību gadam bija 10 011,94 EUR.
- 20 2016. gada 14. martā PQ iesniedza sūdzību Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē par 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstuli.
- 21 2016. gada 5. jūlijā EĀDD pieņēma lēmumu noraidīt PQ sūdzību.

D. PR

- 22 2013. gada 14. augustā persona PR sāka darbu Savienības delegācijā Ķīnā, Pekinā. Ieradusies Ķīnā, tā reģistrēja divus no saviem bērniem *Western Academy of Beijing*.
- 23 2015. gada 25. septembrī saskaņā ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. pantu PR lūdza par 2015./2016. mācību gadu atlīdzināt izglītības izdevumus (B pabalsts izglītībai), kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm.
- 24 2015. gada 17. decembrī PR saņēma iecelēj institūcijas elektroniskā pasta vēstuli, kurā šī persona tika informēta, ka izglītības izdevumu atlīdzināšana par bērnu tiek ierobežota līdz līmenim, kas atbilst noteikumos paredzētajam maksimālajam apmēram attiecībā uz trešajām valstīm, kurš palielināts par 10 000 EUR. No norādes šīs elektroniskā pasta vēstules beigās izriet, ka tā tikusi nosūtīta vienīgi informatīvos nolūkos un nav uzskatāma par nelabvēlīgu lēmumu Civildienesta noteikumu 90. panta izpratnē. Starpība starp personas PR saņemtajiem pabalstiem izglītībai un tās segtajiem izglītības izdevumiem tās bērniem 2015./2016. mācību gadam bija 17 960,45 EUR.
- 25 2016. gada 7. janvārī pēc PR iesnieguma šai personai tika apstiprināts, ka pabalsta izglītībai summa, kuru tā saņems par katru bērnu, nepārsniegs līmeni, kas atbilst noteikumos paredzētajam maksimālajam apmēram attiecībā uz trešajām valstīm, kurš palielināts par 10 000 EUR.
- 26 2016. gada 4. martā persona PR lūdza tai nosūtīt oficiālu lēmumu.
- 27 2016. gada 7. martā PR saņēma iecelēj institūcijas elektroniskā pasta vēstuli, kurā šī persona tika informēta, ka tai nelabvēlīgais akts ir 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstule.
- 28 2016. gada 12. martā PR iesniedza sūdzību Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē par 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstuli.
- 29 2016. gada 5. jūlijā EĀDD pieņēma lēmumu noraidīt PR sūdzību.

II. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 30 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 17. oktobrī, prasītāji cēla šo prasību.
- 31 2017. gada 6. janvārī EĀDD iesniedza iebildumu rakstu.
- 32 2017. gada 9. martā prasītāji iesniedza replikas rakstu.
- 33 2017. gada 3. maijā EĀDD iesniedza atbildes rakstu uz repliku.
- 34 Pēc tiesneša referenta priekšlikuma Vispārējā tiesa (piektā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un šīs tiesas Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros aicināja EĀDD iesniegt dažus dokumentus. EĀDD izpildīja šo lūgumu.
- 35 Lietas dalībnieku paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausi 2018. gada 30. maija tiesas sēdē.
- 36 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt 2015. gada 17. decembra lēmumus “ierobežot viņu segtos izglītības izdevumus līdz 10 000 EUR”;

- ciktāl nepieciešams, atcelt:
 - 2015. gada 21. decembra elektroniskā pasta vēstuli;
 - jebkādas citas elektroniskā pasta vēstules, ar ko apstiprināts 2015. gada 17. decembra lēmums;
 - pabalsta izglītībai novērtēšanas veidlapas;
 - algas lapas, kurās ir minēta saņemtā pabalsta izglītībai summa;
- ciktāl nepieciešams, atcelt lēmumus noraidīt to 2016. gada 5. jūlija sūdzību;
- piespriest EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

37 EĀDD prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu, bet nepamatotu;
- piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

III. Juridiskais pamatojums

- 38 Iesākumā ir jāatgādina, ka atbilstoši Padomes Lēmuma 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OV 2010, L 201, 30. lpp.), 1. panta 2. punktam EĀDD ir Eiropas Savienības funkcionāli autonoma struktūra, kas ir atdalīta no Padomes Ģenerālsēkretariāta un Komisijas; šai struktūrai ir tiesībspēja, kas nepieciešama uzdevumu veikšanai un mērķu sasniegšanai.
- 39 Atbilstoši Lēmuma 2010/427 6. pantam uz EĀDD darbiniekiem attiecas Civildienesta noteikumi un Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība. Savukārt Civildienesta noteikumu 1.b panta a) punktā ir noteikts – ja vien nav norādīts citādi, Civildienesta noteikumos EĀDD tiek uzskatīts par Savienības iestādi.
- 40 Attiecībā uz prasītāju lūgumu atcelt tiesību aktu priekšmetu ir jānorāda, ka tie galvenokārt attiecas uz 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstulēm, kā arī uz lēmumiem noraidīt sūdzību un ka vienīgi, “ciktāl nepieciešams,” prasītāji lūdz atcelt elektroniskā pasta vēstules, kas datētas pēc 2015. gada 17. decembra, pabalsta izglītībai novērtēšanas veidlapas un algas lapas, kurās ir minēta saņemtā pabalsta izglītībai summa. Ņemot vērā lūgumu atcelt tiesību aktu priekšmetu, pirmām kārtām tiks vērtēti lūgumi atcelt 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstules, kā arī lēmumus noraidīt sūdzības un otrām kārtām – pārējie lūgumi atcelt tiesību aktus.

A. Par lūgumiem atcelt 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstules un lēmumus noraidīt sūdzības

- 41 Lūguma atcelt 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstules, kā arī lēmumus noraidīt sūdzības pamatojumam prasītāji izvirza četrus pamatus.
- 42 Pirmajā pamatā viņi apgalvo, ka, ņemot vērā to, ka viņu gadījumi bija izņēmuma gadījumi, tiem bija tiesības uz izglītības izdevumu pilnīgu atlīdzināšanu atbilstoši Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. pantam. Šīs tiesības nedrīkstēja tikt ierobežotas ar budžetu saistītu apsvērumu dēļ. Pirmajā pamatā

prasītāji arī apgalvo, ka katrā ziņā apstrīdētos lēmumus esot vajadzējis pamatot ar Vispārīgajiem īstenošanas noteikumiem (turpmāk tekstā – “VĪN”), ko EĀDD esot vajadzējis pieņemt saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantā paredzēto procedūru.

- 43 Otrais pamats attiecas uz EĀDD pamatnostādņu par pabalstiem izglītībai (turpmāk tekstā – “pamatnostādnes”) pārkāpumu.
- 44 Ar trešo pamatu prasītāji apgalvo, ka iecelēj institūcija ir pārkāpusi tādus primāro tiesību principus kā bērnu tiesības, tiesības uz ģimenes dzīvi, tiesības uz izglītību, nediskriminācijas principu, tiesiskās drošības principu, samērīguma principu, kā arī iegūto tiesību un tiesiskās palāvības aizsardzības principu.
- 45 Ceturtais pamats attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā.
- 46 Pirmkārt, ir jāanalizē personas PR ceturtajā pamatā izvirzītais arguments par to, ka, ņemot vērā argumentus, kurus tā bija izvirzījusi, 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstulē un lēmumā noraidīt tās sūdzību sniegtais pamatojums nav pietiekams.
- 47 Otrkārt, tiks pārbaudīti argumenti, kurus prasītāji izklāsta ceturtajā pamatā un ar kuriem tiecas pierādīt, ka iecelēj institūcijas apsvērumā, saskaņā ar kuru prasītāju gadījumi nebija izņēmuma gadījumi Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrā teikuma izpratnē, ir pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.
- 48 Treškārt, ir jāanalizē prasītāju argumenti, kas izklāstīti pirmajā līdz ceturtajā pamatā un ar ko tiecas pierādīt, ka, ņemot vērā to, ka viņi atradās izņēmuma situācijās Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrā teikuma izpratnē, EĀDD bija pienākums atlīdzināt visus izglītības izdevumus, kas pārsniedza Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm.
- 49 Ceturtkārt, tiks vērtēti prasītāju argumenti, kas izklāstīti otrajā līdz ceturtajā pamatā un kas attiecas uz izglītības izdevumu, kuri pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, atlīdzināšanas ierobežošanu, ko iecelēj institūcija ir veikusi 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstulēs.
- 50 Piektkārt, būs jāanalizē argumenti, kurus prasītāji izklāstījuši it īpaši pirmajā pamatā un kuri attiecas uz to, ka EĀDD būtu vajadzējis pieņemt VĪN.

1. Par argumentu attiecībā uz pamatojuma nepietiekamību

- 51 Ceturtajā pamatā persona PR apgalvo, ka, ņemot vērā argumentus, kurus tā bija izvirzījusi, 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstules un lēmuma noraidīt tās sūdzību pamatojums nav pietiekams. Iecelēj institūcija neesot ņēmusi vērā izņēmuma apstākļus, kurus šī persona esot minējusi savā lūgumā atlīdzināt izglītības izdevumus un kuri pamatojot šo izdevumu atlīdzināšanu pilnībā. Tās bērnu reģistrēšana *Western Academy of Beijing*, tās ieskatā, esot pamatota ar nepieciešamību tās bērniem saglabāt un uzlabot viņu dzimtās nīderlandiešu valodas līmeni, ņemot vērā to, ka tās bērni sākotnēji saņēma izglītību nīderlandiešu valodā un, ļoti iespējams, turpinās izglītību šajā valodā, ja turpmākajos gados notiks atgriešanās mītnes vietā.
- 52 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Civildienesta noteikumu 25. panta otrajā daļā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu, kurā tikai atkārtots LESD 296. pantā nostiprinātais vispārīgais pienākums, mērķis ir, pirmkārt, sniegt attiecīgajai personai pietiekamu informāciju, lai tā varētu izvērtēt gan tai nelabvēlīgā akta pamatotību, gan iespēju celt prasību Savienības tiesā, un,

otrkārt, ļaut šai tiesai veikt tiesību akta tiesiskuma pārbaudi (skat. spriedumu, 2005. gada 29. septembris, *Napoli Buzzanca/Komisija*, T-218/02, EU:T:2005:343, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 53 Šajā kontekstā ir arī jāatgādina, ka tiek uzskatīts, ka lēmuma par sūdzības noraidījumu pamatojums atbilst lēmuma, pret kuru ir vēsta sūdzība, pamatojumam un var šo pamatojumu papildināt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. janvāris, *Trentea/FRA*, T-107/13 P, EU:T:2015:20, 77. punkts).
- 54 Attiecībā uz pamatojumu lēmumam, ar ko noraidīta PR sūdzība, ir jānorāda, ka it īpaši šī lēmuma 21. un 22. lappusē iecelēj institūcija būtībā ir izklāstījusi, ka pat izņēmuma gadījumos Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrā teikuma izpratnē EĀDD nav automātiska pienākuma atlīdzināt visu izglītības izdevumu summu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm. Tā arī ir norādījusi, ka tai ir tiesības ņemt vērā budžeta ierobežojumus. Turklāt šī lēmuma 20. un 21. lappusē iecelēj institūcija ir precizējusi, ka tiesībās uz izglītību saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 14. panta 2. punktu nav ietverta izglītība privātskolā.
- 55 Ir jākonstatē, ka šis pamatojums ļāva personai PR saprast iemeslus, kuru dēļ, neraugoties uz izņēmuma apstākļiem, ko tā bija minējusi savā lūgumā atlīdzināt izglītības izdevumus, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, iecelēj institūcija bija nolēmusi šos izdevumus neatlīdzināt pilnībā. Šis pamatojums arī ļauj Vispārējai tiesai veikt šī lēmuma tiesiskuma pārbaudi.
- 56 Līdz ar to PR arguments attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu ir jānoraida.

2. Par argumentiem, ar kuriem tiecas pierādīt, ka iecelēj institūcijas apsvērumā, saskaņā ar kuru prasītāju gadījumi nebija izņēmuma gadījumi, ir pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā

- 57 Daži no argumentiem, kurus prasītāji izklāsta ceturtajā pamatā, liek saprast, ka iecelēj institūcija kļūdaini uzskatīja, ka prasītāju gadījumi nebija izņēmuma gadījumi, un ka šajā apsvērumā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
- 58 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šie prasītāju argumenti balstās uz premisu, saskaņā ar kuru apstrīdētajos lēmumos iecelēj institūcija neesot uzskatījusi, ka tie atradās izņēmuma situācijās.
- 59 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta pirmajā teikumā ir paredzēts, ka, ievērojot nosacījumus, ko formulējusi iecelēj institūcija, ierēdnis saņem izglītības pabalstu faktisko izglītības izmaksu segšanai; šo pabalstu saņem pēc apliecinājošu dokumentu uzrādīšanas. Saskaņā ar šīs tiesību normas otro teikumu tikai izņēmuma gadījumos, kam piekrit iecelēj institūcija, šis pabalsts var pārsniegt Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm. Kā norādīts šajā pēdējā teikumā, iecelēj institūcijai tād ir tiesības atlīdzību, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, piešķirt vienīgi izņēmuma gadījumos šī teikuma izpratnē.
- 60 Kā izriet no 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstulēm, EĀDD atlīdzinātā summa par prasītāju bērnu izglītības izdevumiem pārsniedza Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru. No tā izriet, ka iecelēj institūcija uzskatīja, ka prasītāju gadījumi bija izņēmuma gadījumi Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrā teikuma izpratnē.
- 61 Prasītāju premisa, saskaņā ar kuru iecelēj institūcija neesot uzskatījusi, ka tie atradās izņēmuma situācijās, tād ir kļūdaina. Līdz ar to viņu argumenti ir jānoraida.

3. Par argumentiem, ar ko tiecas pierādīt, ka iecelēj institūcijai bija pienākums atlīdzināt prasītājiem visus izglītības izdevumus, kas pārsniedza Civildienesta noteikumus paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm

62 Prasītāji uzskata, ka, ņemot vērā to, ka viņu gadījumi bija izņēmuma gadījumi, iecelēj institūcijai bija pienākums tiem atlīdzināt visus izglītības izdevumus, kas pārsniedza Civildienesta noteikumus paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm. Šis argumentācijas pamatojumam tie izvirza, pirmkārt, argumentus attiecībā uz Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta interpretāciju un, otrkārt, argumentus attiecībā uz pamatnostādņem.

a) Par argumentiem attiecībā uz Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta interpretāciju

63 Prasītāji apgalvo, ka atbilstoši Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. pantam iecelēj institūcijai bija pienākums tiem atlīdzināt visus izglītības izdevumus, kas pārsniedza Civildienesta noteikumus paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm. Viņu gadījumi esot bijuši izņēmuma gadījumi tāpēc, ka, viņu ieskatā, vienīgie Pekinā pieejamie izglītības veidi, kas bija piemēroti viņu bērniem, radīja tādus izglītības izdevumus, kuri pārsniedza Civildienesta noteikumus paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm. Savas argumentācijas pamatojumam viņi balstās uz argumentiem attiecībā uz Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta formulējumu un šī pielikuma sagatavošanas darbiem, kā arī uz argumentiem attiecībā uz šīs tiesību normas interpretāciju, ņemot vērā tiesiskās drošības principu, iegūto tiesību un tiesiskās palāvbības aizsardzības principu, nediskriminācijas principu, bērnu tiesības, tiesības uz ģimenes dzīvi, tiesības uz izglītību un samērīguma principu.

1) Par argumentiem attiecībā uz Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta formulējumu un minētā pielikuma sagatavošanas darbiem

64 Lēmumos noraidīt sūdzības iecelēj institūcija būtībā ir izklāstījusi, ka Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. pantā nav paredzētas beznosacījumu tiesības uz tādu izglītības izdevumu atlīdzināšanu, kas pārsniegtu Civildienesta noteikumus paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, un ka tad, ja ir pārsniegts šis apmērs, tai ir tiesības ierobežot pabalstus izglītībai, ņemot vērā pieejamo budžetu.

65 Pirmajā pamatā prasītāji apgalvo, ka šī Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta interpretācija ir kļūdaina. Šis pants neļaujot ierobežot izglītības izdevumu atlīdzināšanu izņēmuma gadījumos, kuros vienīgie attiecīgajā trešajā valstī pieejamie izglītības veidi, kas ir piemēroti delegācijas ierēdņu bērniem, rada izdevumus, kuri pārsniedz Civildienesta noteikumus paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm. Šis interpretācijas pamatojumam tie apgalvo, ka šī panta otrā teikuma formulējumā nav paredzēti ierobežojumi attiecībā uz izglītības pabalstu summu, kas izmaksājama izņēmuma gadījumos, un atsauca uz minētā pielikuma sagatavošanas darbiem.

66 EĀDD apstrīd šos argumentus.

67 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta pirmajā teikumā ir paredzēts, ka ar izglītības pabalstu sedz faktiskās izglītības izmaksas. Tomēr ir arī jānorāda, ka atbilstoši šī panta otrajam teikumam principā izglītības pabalstu summa nepārsniedz Civildienesta noteikumus paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm. Patiešām, šajā teikumā ir arī paredzēts, ka izņēmuma gadījumos minētais apmērs var tikt pārsniegts. Tomēr šī teikuma formulējums neļauj noteikt, cik lielā mērā izglītības pabalstiem ir jāsedz izglītības izmaksas, kas nepieciešamas, lai saņemtu atbilstoša veida izglītību.

- 68 Attiecībā uz jautājumu par to, kas uzskatāms par izņēmuma gadījumu Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrā teikuma izpratnē, ir jānorāda, ka no šī pielikuma sagatavošanas darbiem izriet, ka ar minēto pantu tiecas sasniegt mērķi ļaut nodrošināt to, ka Savienības ierēdņu bērni saņem bezmaksas izglītību, un tiecas nepieļaut to, ka fakts, ka ierēdnis pilda savus pienākumus ārpus Savienības, radītu diskrimināciju šajā ziņā. Šajā kontekstā ir arī jānorāda, ka šajos sagatavošanas darbos tiek uzskatīts, ka visi bezmaksas publiskās izglītības veidi, kas pieejami dienesta valstī, nav noteikti piemēroti Savienības ierēdņu bērniem. Turklāt no tā izriet, ka izglītības veidi, kas ir pieejami trešajā valstī un kas ir piemēroti Savienības ierēdņu bērniem, var būt ierobežoti un ļoti dārgi un ka Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrajā teikumā paredzētā iespēja pārsniegt Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm ir tikusi ieviesta, lai ņemtu vērā šādu situāciju. Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāsecina, ka prasītāju gadījums ir tāds, kura dēļ Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrajā teikumā ir paredzēta iespēja pārsniegt Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm.
- 69 Tomēr, pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, no Civildienesta noteikumu X pielikuma sagatavošanas darbiem nevar secināt, ka šī pielikuma 15. panta otrais teikums būtu interpretējams tādējādi, ka izņēmuma gadījumos šī teikuma izpratnē pastāvētu neierobežotas tiesības uz to, ka tiek atlīdzināti visi izglītības izdevumi, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm.
- 70 Kā izriet no minētajiem darbiem, Civildienesta noteikumos paredzētais maksimālais apmērs attiecībā uz trešajām valstīm tika ieviests, lai izvairītos no pārmērīgiem izdevumiem, kas izriet no izglītības izdevumu atlīdzināšanas. Prasītāju atbalstītajā interpretācijā nav pietiekami ņemta vērā šī maksimālā apmēra esamība un Savienības likumdevēja lēmums, saskaņā ar kuru principā izglītības pabalstu atlīdzināšana nepārsniedz šo maksimālo apmēru. Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka izglītības izdevumi piemērotas izglītības saņemšanai trešajā valstī var būt atkarīgi no tādiem apstākļiem, ko EĀDD nevar kontrolēt, kā, piemēram, valūtas maiņas kursi vai pieprasījums pēc šāda veida izglītības. Nosakot Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, Savienības likumdevējs vēlējas novērst to, ka pārmērīgi izdevumi, kas var izrietēt no šādiem apstākļiem, apgrūtinātu EĀDD budžetu. Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrā teikuma interpretācijā, saskaņā ar kuru izņēmuma gadījumos šīs tiesību normas izpratnē pastāvētu neierobežotas tiesības uz to, ka tiek atlīdzināti izglītības izdevumi, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm neatkarīgi no tā ietekmes uz EĀDD budžetu, nebūtu ņemts vērā šis mērķis.
- 71 Turklāt nevar uzskatīt, ka Savienības likumdevējs vēlējas izslēgt tikai tādas izglītības izdevumu daļas atlīdzināšanu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, kura izriet no tā, ka, neraugoties uz to, ka pastāv iestādes, kas piedāvā piemērotu izglītību par zemāku mācību maksu, EĀDD darbinieki izvēlas reģistrēt savus bērnus iestādēs, kuras prasa augstākus izglītības izdevumus. Ja likumdevējs būtu vēlējis izslēgt tikai šīs izglītības izdevumu daļas atlīdzināšanu, tas būtu varējis to norādīt.
- 72 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāsecina, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, ne Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta formulējums, ne šī pielikuma sagatavošanas darbi neliek interpretēt šī panta otro teikumu tādējādi, ka izņēmuma gadījumos šī teikuma izpratnē pastāvētu neierobežotas tiesības uz to, ka tiek atlīdzināti visi izglītības izdevumi, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm. Gluži pretēji, šis teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka, piemērojot šo tiesību normu, iecelējainstitūcijai ir tiesības ņemt vērā budžeta ierobežojumus.
- 73 Līdz ar to argumenti attiecībā uz Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta formulējumu un šī pielikuma sagatavošanas darbiem ir jānoraida.

2) *Par argumentiem attiecībā uz tiesiskās drošības principa, prasītāju iegūto tiesību un tiesiskās paļāvības ievērošanas principa, kā arī labas pārvaldības principa pārkāpumu*

- 74 Lēmumos noraidīt PO un PP sūdzības iecelēj institūcija ir norādījusi, ka prasītāju izglītības izdevumu atlīdzināšanas ierobežošana līdz summai, kas atbilst Civildienesta noteikumos paredzētajam maksimālajam apmēram attiecībā uz trešajām valstīm, kurš palielināts par 10 000 EUR, nav pretrunā prasītāju tiesiskās paļāvības aizsardzības principam. Minētās personas neesot saņēmušas precīzas, beznosacījumu un saskaņotas garantijas no kompetentiem un uzticamiem avotiem, ka tās saņems visu izglītības izdevumu atlīdzību laikā, kamēr tās būs norīkotas darbā Ķīnā.
- 75 Prasītāji apgalvo, ka šie apsvērumi ir kļūdaini. Tiesiskās drošības princips, viņu iegūto tiesību un tiesiskās paļāvības ievērošanas princips, kā arī labas pārvaldības princips liedzot ierobežot viņu izglītības izdevumu atlīdzību.
- 76 EĀDD apstrīd šos argumentus.
- 77 Pirmkārt, attiecībā uz argumentu par to, ka tiesiskās drošības princips liedzot grozīt piemērojamās normas bez plašākas apspriešanas vai iepriekšējas informēšanas un bez pārejas pasākumiem, pietiek norādīt, ka Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. pants nav ticis grozīts. Šajā kontekstā ir arī jānorāda, ka saskaņā ar EĀDD tiesas sēdē sniegtajām norādēm, kuras prasītāji nav apstrīdējuši, izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, atlīdzības ierobežošana līdz 10 000 EUR bija tikusi piemērota jau izglītības izdevumiem par 2014./2015. mācību gadu. Tātad šis arguments ir jānoraida.
- 78 Otrkārt, attiecībā uz prasītāju iegūtajām tiesībām pietiek norādīt, ka prasītāji neizvirza nevienu elementu, kas varētu pierādīt, ka viņiem bija iegūtas tiesības saņemt izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, pilnīgu atlīdzināšanu par 2015./2016. mācību gadu. Gluži pretēji, kā izriet no iecelēj institūcijas lēmumos noraidīt PQ un PP sūdzības veiktajiem konstatējumiem, kurus prasītāji nav apstrīdējuši, saistībā ar šiem lēmumiem par lūgumiem atlīdzināt izglītības izdevumus par iepriekšējiem mācību gadiem EĀDD bija precizējis, ka šie lēmumi attiecas tikai uz konkrēto mācību gadu un ka tie nepiešķir tiesības attiecībā uz nākamajiem mācību gadiem. Tātad arī šis arguments ir jānoraida.
- 79 Treškārt, attiecībā uz prasītāju tiesisko paļāvību ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru tiesības pieprasīt tiesiskās paļāvības aizsardzību paredz trīs nosacījumu īstenošanos, proti, pirmām kārtām, ka Savienības administrācija ir sniegusi ieinteresētajai personai precīzas, beznosacījumu un saskaņotas garantijas, kuras izriet no kompetentiem un uzticamiem avotiem, otrām kārtām, ka šīs garantijas ir tādas, kas var radīt tiesisko paļāvību personai, kurai tās ir adresētas, un trešām kārtām, ka sniegtās garantijas atbilst piemērojamajām tiesību normām (spriedums, 2005. gada 15. novembris, *Righini*/Komisija, T-145/04, EU:T:2005:395, 130. punkts).
- 80 Ņemot vērā Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta formulējumu un pamatnostādņu saturu, kuros bija paredzēts, ka lūgumi atlīdzināt izglītības izdevumus, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, tiks skatīti, pamatojoties uz pieejamo budžetu, to vien, ka iepriekš prasītāji bija varējuši saņemt pabalstus izglītībai, kas pārsniedza Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm un sedza visus izglītības izdevumus, pašu par sevi nevar uzskatīt par precīzu, beznosacījumu un saskaņotu garantiju šī sprieduma 79. punktā minētās judikatūras izpratnē. Tas tā vēl jo vairāk ir tādēļ, ka saistībā ar saviem lēmumiem par lūgumiem atlīdzināt izglītības izdevumus par iepriekšējiem mācību gadiem EĀDD bija precizējis, ka šie lēmumi attiecas tikai uz konkrēto mācību gadu un ka tie nepiešķir tiesības attiecībā uz nākamajiem mācību gadiem (skat. iepriekš 78. punktu).

- 81 Ceturtkārt, prasītāji apgalvo, ka ir pārkāpts labas pārvaldības princips. Apstrīdētie lēmumi esot pieņemti mācību gada vidū, kad ierēdņi jau bija samaksājuši reģistrācijas maksu. Šajā brīdī viņiem vairs neesot bijis iespējams reaģēt.
- 82 Šajā ziņā ir jānorāda, ka būtībā šī prasītāju argumenta pamatā ir kļūdaina premisa, saskaņā ar kuru, pirms viņi reģistrēja savus bērnus attiecīgajās skolās, viņiem bija tiesības paļauties uz to, ka tiem tiks atlīdzināti visi izglītības izdevumi, tostarp summa, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm. Tomēr, kā jau tika izklāstīts iepriekš 77.–80. punktā, šādi paļāvībai nebija likumīga pamata. Līdz ar to arī šis arguments ir jānoraida.
- 83 Tādējādi, pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, ne tiesiskās drošības princips, ne viņu iegūto tiesību un tiesiskās paļāvības ievērošanas princips, ne labas pārvaldības princips neliedza iecelēj institūcijai ierobežot to izglītības izdevumu atlīdzināšanu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm.
- 3) *Par argumentiem attiecībā uz nediskriminācijas principa pārkāpumu*
- 84 Trešā pamata otrajā daļā un trešā pamata trešajā daļā prasītāji izvirza argumentus attiecībā uz nediskriminācijas principa pārkāpumu.
- 85 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar nediskriminācijas principu ir aizliegts salīdzināmām situācijām piemērot atšķirīgu attieksmi un atšķirīgām situācijām piemērot vienādu attieksmi, ja vien šāda atšķirīga attieksme nav objektīvi pamatota (spriedums, 1990. gada 28. jūnijs, *Hoche*, C-174/89, EU:C:1990:270, 25. punkts).
- 86 Atšķirīgas situācijas raksturojošie elementi un to salīdzināmais raksturs tostarp ir jānosaka un jānovērtē, ņemot vērā Savienības tiesību akta, ar ko ievieš šo atšķirību, mērķi. Šajā kontekstā turklāt ir jāņem vērā tās nozares principi un mērķi, uz kuru attiecas šis akts (spriedums, 2008. gada 16. decembris, *Arcelor Atlantique et Lorraine* u.c., C-127/07, EU:C:2008:728, 26. punkts).
- 87 Atšķirīga attieksme ir pamatota, ja tā ir balstīta uz objektīvu un saprātīgu kritēriju, proti, ja tā atbilst leģitīmi pieņemamam mērķim, kas izvirzīts aplūkojamajos tiesību aktos, un ja šī atšķirība ir samērīga ar mērķi, ko ar šo attiecīgo attieksmi ir vēlmē sasniegt (spriedums, 2008. gada 16. decembris, *Arcelor Atlantique et Lorraine* u.c., C-127/07, EU:C:2008:728, 47. punkts).
- 88 Lēmumos noraidīt sūdzības iecelēj institūcija noraidīja iebildumu attiecībā uz nediskriminācijas principa pārkāpumu. Tā neesot piemērojusi atšķirīgu attieksmi vienādām situācijām. Delegācijas ierēdņi neatrodies tādā pašā situācijā kā ierēdņi, kas pilda pienākumus galvenajā birojā Briselē (Beļģija). Šī iemesla dēļ Civildienesta noteikumu X pielikumā esot paredzēti īpaši noteikumi ierēdņiem, kas pilda pienākumus trešajā valstī.
- 89 Prasītāji apgalvo, ka šie apsvērumi ir kļūdaini.
- 90 Pirmkārt, viņi apgalvo, ka delegācijas ierēdņi saņem tādu pašu attieksmi kā ierēdņi, kas pilda pienākumus galvenajā birojā, lai arī tie atrodies dažādās situācijās.
- 91 EĀDD apstrīd šo argumentu.
- 92 Prasītāju arguments ir jānoraida. Kā izriet no Civildienesta noteikumu 101.a panta, Civildienesta noteikumu X pielikumā ir noteiktas īpašas atkāpes ietverošas normas, kas piemērojamas ierēdņiem, kuri pilda pienākumus trešajās valstīs, un šajā pielikumā ir paredzēti īpaši noteikumi izglītības pabalstiem, ko minētie ierēdņi saņem, un tie atšķiras no noteikumiem, kas piemērojami ierēdņiem, kuri pilda pienākumus galvenajā birojā. Proti, X pielikuma 15. pantā ne tikai ir paredzēts, ka minēto

pabalstu maksimālais apmērs atbilst līmenim, kas sešas reizes pārsniedz pabalsta izglītībai pamatlīmeni, atbilstoši Civildienesta noteikumu VII pielikuma 3. panta 1. punktam, bet tajā arī ir paredzēta iespēja šo maksimālo apmēru pārsniegt izņēmuma gadījumos. Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, ierēdņi, kas pilda pienākumus delegācijā, nesaņem tādu pašu attieksmi kā ierēdņi, kas pilda pienākumus galvenajā birojā.

- 93 Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka, lai arī gan ierēdņiem, kas pilda pienākumus galvenajā birojā, gan delegācijas ierēdņiem ir tiesības uz bezmaksas izglītību viņu bērniem, viņi saņem atšķirīgu attieksmi, jo ierēdņu, kas pilda pienākumus delegācijā, bērnu izglītības izdevumu atlīdzināšana varot tikt ierobežota.
- 94 EĀDD apstrīd šo argumentu.
- 95 Iesākumā ir jāatgādina – kā tika izklāstīts šī sprieduma 92. punktā, pirmām kārtām Civildienesta noteikumos paredzētais maksimālais apmērs attiecībā uz delegācijas ierēdņiem ir lielāks nekā attiecībā uz ierēdņiem, kas pilda pienākumus galvenajā birojā, un, otrām kārtām maksimālais apmērs attiecībā uz delegācijas ierēdņiem izņēmuma gadījumos var tikt pārsniegts, savukārt attiecībā uz ierēdņiem, kas pilda pienākumus galvenajā birojā, šāda iespēja nepastāv. Līdz ar to Civildienesta noteikumu X pielikumā ietvertajās normās ir paredzēta labvēlīgāka attieksme pret prasītājiem nekā pret tiem ierēdņiem, kas pilda pienākumus galvenajā birojā.
- 96 Tomēr ar savu argumentu prasītāji vēlas arī apgalvot, ka pastāv atšķirīga attieksme, kas izriet no tā, ka, pateicoties Eiropas skolām un izglītības pabalstiem, ko viņi saņem, ierēdņu, kas pilda pienākumus galvenajā birojā, bērniem ir bezmaksas piekļuve piemērotam izglītības veidam, savukārt izglītības pabalsti, ko saņem prasītāji, neļaujot viņu bērniem bez maksas saņemt piemērotu izglītību Pekinā.
- 97 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka viens no Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta izvirzītajiem mērķiem ir tāds, lai pret ierēdņiem, kas pilda pienākumus trešajās valstīs, salīdzinājumā ar ierēdņiem, kas pilda pienākumus galvenajā birojā, būtu nediskriminējoša attieksme attiecībā uz viņu bērnu bezmaksas izglītību (skat. iepriekš 68. punktu). Ņemot vērā šī sprieduma 86. punktā minēto judikatūru, tātad ir jāvērtē, vai, ņemot vērā šo mērķi, pret ierēdņiem, kas pilda pienākumus delegācijā, ir diskriminējoša attieksme salīdzinājumā ar ierēdņiem, kas pilda pienākumus galvenajā birojā.
- 98 Ir jānorāda, ka tiesas sēdē EĀDD minēja, ka Pekinā ir skolas, kuras piedāvā piemērotu izglītību un kuru izglītības izdevumi ir mazāki nekā tie, kurus sedza prasītāji. Tomēr ir jākonstatē, ka ne 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstulēs, ne lēmumos noraidīt prasītāju sūdzības EĀDD nav pamatojies uz apsvērumu, saskaņā ar kuru piemērota izglītība bija pieejama par summu, kas ir vienāda ar vai mazāka par Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, kurš palielināts par 10 000 EUR.
- 99 Katrā ziņā, pieņemot, ka Pekinā nav skolas, kas prasītāju bērniem var piedāvāt piemērotu izglītību par summu 27 788,40 EUR apmērā, kura atbilst Civildienesta noteikumos paredzētajam maksimālajam apmēram attiecībā uz trešajām valstīm, kas palielināts par 10 000 EUR, prasītāji patiešām būtu saņēmuši atšķirīgu attieksmi salīdzinājumā ar ierēdņiem, kuri pilda pienākumus galvenajā birojā, ja tiek uzskatīts, ka izglītības izdevumi to ierēdņu bērniem, kuri pilda pienākumus galvenajā birojā, *de facto* tiek atlīdzināti pilnībā. Tomēr atšķirīga attieksme ir diskriminējoša tikai tad, ja tā nav objektīvi pamatota.
- 100 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka EĀDD ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz veidu, kā tas sadala budžeta līdzekļus, kas ir tā rīcībā neobligātajiem izdevumiem. Kā EĀDD norādīja tiesas sēdē, mērķis, ko tas bija izvirzījis, ierobežojot izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, kurš palielināts par 10 000 EUR, atlīdzināšanu, bija piemērot izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru

attiecībā uz trešajām valstīm, atlīdzināšanu pēc iespējas lielākam skaitam ierēdņu, kuri to bija lūguši, vienlaikus ņemot vērā budžeta ierobežojumus šādiem izdevumiem. Ņemot vērā EĀDD plašo rīcības brīvību, šī mērķa izvēli nevar apstrīdēt.

- 101 Otrkārt, ir jānorāda, ka prasītāji neapstrīd budžeta ierobežojumu esamību. Viņi vienīgi apgalvo, ka iecelēj institūcija nav pietiekami ņēmusi vērā to, ka izglītības izdevumu atlīdzināšanas ierobežošana varētu radīt citus izdevumus, kā, piemēram, izdevumus, kas saistīti ar bērnu palikšanu uz otru gadu, un pārcelšanās, iekārtošanās, pārvešanas un invaliditātes izdevumus.
- 102 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka ar šiem argumentiem prasītāji būtībā tiecas apšaubīt izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, kurš palielināts par 10 000 EUR, atlīdzības ierobežošanas atbilstību tam, lai sasniegtu mērķi piemērot šo izdevumu atlīdzināšanu pēc iespējas lielākam skaitam ierēdņu, kas to ir lūguši.
- 103 Ņemot vērā EĀDD plašo rīcības brīvību šajā ziņā, Vispārējai tiesai ir vienīgi jāpārbauda, vai prasītāju argumenti ir tādi, kas var pierādīt acīmredzamas EĀDD kļūdas esamību. Tas tā būtu vienīgi tad, ja prasītāju argumenti būtu tādi, kas var atspēkot EĀDD apsvērumus.
- 104 Tomēr ir jākonstatē, ka arguments attiecībā uz izmaksām, ko varētu radīt iespējama palikšana uz otru gadu, pārcelšanās, iekārtošanās, pārvešana un invaliditāte, kurš nekādi nav detalizēts, nevar atspēkot EĀDD apsvērumu, saskaņā ar kuru izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, atlīdzības ierobežošana līdz 10 000 EUR bija piemērots veids, kā sadalīt ierobežoto budžetu, kurš bija dienesta rīcībā.
- 105 Līdz ar to ar prasītāju izvirzītajiem argumentiem nevar pierādīt, ka iespējamā atšķirīgā attieksme nebija objektīvi pamatota.
- 106 No tā izriet, ka arguments par prasītāju diskrimināciju salīdzinājumā ar ierēdņiem, kas pilda pienākumus galvenajā birojā, arī ir jānoraida.
- 107 Treškārt, ciktāl prasītāji apgalvo, ka tie tiek diskriminēti salīdzinājumā ar ierēdņiem, kas pilda pienākumus Savienības delegācijās trešajās valstīs, kurās summa, kas atbilst Civildienesta noteikumos paredzētajam maksimālajam apmēram attiecībā uz trešajām valstīm, kurš palielināts par 10 000 EUR, ir pietiekama, lai segtu izglītības izdevumus, saņemot piemērotu izglītību, šie argumenti ir jānoraida, atsaucoties uz šī sprieduma 93.–106. punktā izklāstītajiem apsvērumiem.
- 108 Ceturtkārt, attiecībā uz prasītāju argumentu par to, ka EĀDD rada labvēlīgāku situāciju ierēdņiem bez bērniem, pietiek norādīt, ka ierēdņi, kuriem ir bērni, nesaņem tādu pašu attieksmi kā ierēdņi bez bērniem. Civildienesta noteikumu VII pielikuma 3. pantā un X pielikuma 15. pantā ir paredzēta izglītības pabalstu piešķiršana tikai ierēdņiem, kuru apgādībā ir bērni.
- 109 Līdz ar to ne ar vienu no prasītāju izvirzītajiem argumentiem par nediskriminācijas principa pārkāpumu nevar pierādīt, ka, ņemot vērā šo principu, Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. pants būtu jāinterpretē tādējādi, ka tiem tiktu piešķirtas tiesības uz visu izglītības izdevumu atlīdzināšanu.

4) Par argumentiem attiecībā uz bērnu tiesību, tiesību uz ģimenes dzīvi un tiesību uz izglītību pārkāpumu

- 110 Trešā pamata trešajā daļā prasītāji būtībā apgalvo, ka, ņemot vērā bērnu tiesības, tiesības uz ģimenes dzīvi un tiesības uz izglītību, Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. pants esot jāinterpretē kā tāds, kas tiem piešķir tiesības saņemt visu izglītības izdevumu atlīdzību.

- 111 Lēmumos noraidīt PO, PP un PR sūdzības iecelēj institūcija noraidīja iebildumu attiecībā uz tiesību uz izglītību pārkāpumu. Iecelēj institūcija norādīja, pirmkārt, ka Pamattiesību hartā nav paredzēta norma, kas liktu darba devējiem to darbiniekiem atlīdzināt visus izglītības izdevumus, kuri izriet no viņu bērnu reģistrēšanas privātskolā, otrkārt, ka neesot aizskartas Pamattiesību hartas 14. pantā paredzētās tiesības uz izglītību, jo tās tiecoties aizsargāt tiesības saņemt bezmaksas obligāto izglītību dalībvalstīs, bet nepiešķirot tiesības saņemt izglītību tādās privātskolās kā tās, kuras izvēlējas prasītāji, un, treškārt, ka katrā ziņā šo tiesību ierobežošana varot tikt pamatota saskaņā ar Pamattiesību hartas 52. pantu.
- 112 Prasītāji apgalvo, ka šie apsvērumi ir kļūdaini.
- 113 Pirmkārt, tie apgalvo, ka saskaņā ar Pamattiesību hartas 14. pantu katram cilvēkam ir tiesības uz izglītību un ka šajās tiesībās ietilpst iespēja saņemt bezmaksas obligāto izglītību. Savienības valstīs vispārīgi izglītība esot obligāta bērniem vecumā no 6 līdz 16 gadiem. Delegācijas ierēdņu bērniem esot tiesības uz tāda paša līmeņa izglītību. Tomēr dažās trešajās valstīs tādu skolu izvēle, kas piedāvā šāda līmeņa izglītību, esot ierobežota. Līdz ar to tiesības uz izglītību šajās trešajās valstīs neaprobežojoties ar bezmaksas valsts izglītību. Tāds it īpaši esot gadījums, kad trešajā valstī valsts izglītība netiekot piedāvāta ne dzimtajā valodā, kurā runā delegācijas darbinieku bērni, ne angļu valodā, bet vienīgi šis valsts valodā.
- 114 EĀDD apstrīd šos argumentus.
- 115 Pirmām kārtām attiecībā uz tiesībām uz izglītību, kas garantētas Pamattiesību hartas 14. pantā, ir jāatgādina, ka šī panta 2. punktā patiešām ir garantēta iespēja saņemt bezmaksas obligāto izglītību.
- 116 Tomēr vispirms, kā izriet no Paskaidrojumiem attiecībā uz Pamattiesību hartu (OV 2007, C 303, 2. lpp.), kas ir pienācīgi jāņem vērā atbilstoši minētās hartas 52. panta 7. punktam, tās 14. pantā nav noteikts, ka privātajām iestādēm, kuras sniedz šādu izglītību, būtu jābūt bezmaksas.
- 117 Turpinot – no Pamattiesību hartas 14. panta 2. punkta nevar secināt, ka Savienībai trešo valstu teritorijā būtu jāgarantē bezmaksas obligātā izglītība, kas atbilst tai izglītībai, kāda pastāv Savienības dalībvalstīs.
- 118 Turklāt ir jākonstatē, ka prasītāji neapgalvo, ka viņu bērniem Ķīnā nebija pieejama publiskā valsts izglītība.
- 119 Attiecībā uz prasītāju argumentiem par to, ka delegācijas darbinieku bērniem ir tiesības uz piemērota veida izglītību, turklāt ir jāatgādina, ka ir jānošķir tiesības, kuras ir garantētas Pamattiesību hartā, un tiesības, kuras ir garantētas Civildienesta noteikumos.
- 120 No vienas puses, attiecībā uz tiesībām, kas izriet no Civildienesta noteikumiem, pietiek atgādināt, ka Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. pantu nevar interpretēt kā tādu, kurā ir noteikts EĀDD pienākums izglītības izdevumus, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, atlīdzināt bez ierobežojumiem (skat. iepriekš 64.–73. punktu).
- 121 No otras puses, ciktāl prasītāju argumenti attiecas uz Pamattiesību hartas 14. pantu, ir jāatgādina, ka ar šo pantu tiek piešķirtas minimālās tiesības katram cilvēkam un ka ierēdņu bērnu tiesības uz piemērota veida izglītību trešajā valstī tajās neietilpst.
- 122 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jānoraida prasītāju argumenti attiecībā uz tiesību uz izglītību, kas nostiprinātas Pamattiesību hartas 14. pantā, ierobežošanu.
- 123 Otrām kārtām katrā ziņā, pat pieņemot, ka izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, nepilnīga atlīdzināšana ierobežo tiesības uz izglītību, kas paredzētas Pamattiesību hartas 14. pantā, ir jāatgādina, ka šāda ierobežošana varētu būt

pamatota saskaņā ar Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktu. Proti, būtu runa par ierobežošanu, kas paredzēta ar likumu, ar kuru tiek īstenots Savienības vispārējo interešu mērķis, proti, mērķis piemērot izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, atliedzināšanu pēc iespējas lielākam skaitam ierēdņu, kuri to ir lūguši, vienlaikus ņemot vērā budžeta ierobežojumus šādiem izdevumiem (skat. iepriekš 100.–105. punktu).

- 124 Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, tiesības uz izglītību, kas nostiprinātas Pamattiesību hartas 14. pantā, neliek interpretēt Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. pantu tādējādi, ka izņēmuma situāciju dēļ, kādās atradās prasītāji, EĀDD bija pilnībā jāatlīdzina viņu izglītības izdevumi, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm.
- 125 Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka, ņemot vērā bērnu tiesības, kas nostiprinātas ar Pamattiesību hartas 24. pantu, tiesības uz ģimenes dzīvi, kas nostiprinātas ar minētās hartas 9. pantu, un ģimenes aizsardzību, kas paredzēta šīs hartas 33. pantā, Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ņemot vērā to, ka prasītāju gadījumi ir izņēmuma gadījumi, viņiem ir tiesības saņemt izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, atliedzināšanu pilnībā. Pārceļoties uz Ķīnu kopā ar ģimeni, viņi esot izmantojuši savas tiesības uz ģimenes dzīvi. Šajā ziņā viņi apgalvo, ka ierēdņi, kas pilda pienākumus delegācijā, nav noteikti rīkojušies pēc savas izvēles. Pirmām kārtām daži ierēdņi, piemēram, PO un PP, esot tikuši norīkoti darbā Ķīnā dienesta interesēs. Otrām kārtām visiem EĀDD darbiniekiem periodiski esot jāveic savi pienākumi Savienības delegācijās. Finansiālais slogs, ko izglītības izdevumu, kuri pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, atliedzināšanas ierobežošana radot atsevišķām ierēdņu mājsaimniecībām, ietekmējot vai nu viņu bērnu tiesības, vai nu viņu tiesības uz ģimenes dzīvi, jo šī sloga dēļ viņu bērniem rodoties risks tikt nošķirti no saviem vecākiem delegācijā, lai varētu saņemt piemērota veida izglītību kādā Savienības valstī.
- 126 EĀDD apstrīd šos argumentus.
- 127 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka prasītāju argumenti, ar ko tiecas pierādīt tiesību uz ģimenes dzīvi un bērnu tiesību ierobežošanas esamību, ir pamatoti ar premisu, saskaņā ar kuru ierēdnis varot pret viņa gribu tikt norīkots darbā Savienības delegācijā trešajā valstī, kurā izglītības izdevumi pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm.
- 128 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka prasītāji nolēma sākt strādāt EĀDD, zinādami, ka tas ietver periodisku pienākumu pildīšanu Savienības delegācijās (šajā ziņā skat. Lēmuma 2010/427 6. panta 10. punkta trešo teikumu).
- 129 Turklāt ir jānorāda, ka prasītāji nav pierādījuši, ka viņi pret savu gribu būtu tikuši norīkoti darbā Savienības delegācijā Ķīnā Pekinā. No lietas materiāliem izriet, ka daži prasītāji paši pēc savas iniciatīvas lūdza tikt norīkoti darbā Savienības delegācijā Ķīnā. Attiecībā uz ierēdņiem, kas pildīja pienākumus Savienības delegācijā Ķīnā dienesta interesēs, prasītāji tiesas sēdē apstiprināja, ka tas nenotika pret viņu gribu. Šajā kontekstā ir arī jānorāda, ka EĀDD savos rakstveida apsvērumos un tiesas sēdē norādīja, ka EĀDD darbinieki netiek norīkoti darbā Savienības delegācijā trešajā valstī pret viņu gribu, un ka prasītāji šo apgalvojumu nav detalizēti apstrīdējuši.
- 130 Šajos apstākļos faktu, ka prasītājiem nav tikuši pilnībā atliedzināti izglītības izdevumi, kuri pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, nevar uzskatīt ne par bērnu tiesību Pamattiesību hartas 24. panta izpratnē, ne tiesību uz ģimenes dzīvi minētās hartas 9. panta izpratnē, ne tiesību uz ģimenes aizsardzību, kas paredzētas tās 33. pantā, ierobežojumu.

- 131 Otrkārt, katrā ziņā ir jāatgādina, ka iespējama tiesību uz ģimenes dzīvi ierobežošana, kas izriet no tā, ka finansiālā sloga dēļ, ko radījusi izglītības izdevumu dienesta valstī daļēja atlīdzināšana, bērni nevarot būt kopā ar kādu no saviem vecākiem laikā, kad šī persona pilda pienākumus Savienības delegācijā trešajā valstī, varētu tikt pamatota atbilstoši Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam (skat. iepriekš 123. punktu).
- 132 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jānoraida prasītāju argumenti attiecībā uz bērnu tiesību, tiesību uz ģimenes dzīvi un ģimenes aizsardzību, kā arī tiesību uz izglītību pārkāpumu.

5) Par argumentiem attiecībā uz samērīguma principa pārkāpumu

- 133 Prasītāji apgalvo, ka, ierobežojot izglītības izdevumu atlīdzināšanu, lai gan viņi atradās izņēmuma situācijās Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta izpratnē, iecelēj institūcija ņēma vērā vienīgi mērķi samazināt finansiālo slogu, ko rada izglītības izdevumu atlīdzināšana. Rikojoties šādi, pietiekami neņemot vērā viņu tiesības un intereses, iecelēj institūcija esot pārkāpusi samērīguma principu.
- 134 EĀDD apstrīd šos argumentus.
- 135 Šajā kontekstā pietiek atgādināt, ka saistībā ar prasītāju minēto tiesību pārkāpuma vērtējumu, kas ir veikts šī sprieduma 74.–132. punktā, jau ir ņemts vērā samērīguma princips un argumenti, ko prasītāji šajā ziņā izvirzīja (skat. iepriekš 100.–105. punktu). Šis vērtējums neatklāja, ka, prasītājiem pilnībā neatlīdzinot izglītības izdevumus, kuri pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, iecelēj institūcija būtu nesamērīgi aizskārusi prasītāju tiesības.
- 136 Tādējādi arī argumenti attiecībā uz samērīguma principa pārkāpumu ir jānoraida.

- 137 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka ne ar vienu no prasītāju izvirzītajiem argumentiem attiecībā uz Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta formulējumu un izvirzītajiem mērķiem, nediskriminācijas principu, tiesiskās drošības principu, iegūto tiesību un tiesiskās paļāvības ievērošanas principu, labas pārvaldības principu, bērnu tiesībām, tiesībām uz ģimenes dzīvi un tiesībām uz izglītību vai samērīguma principu nevar pierādīt, ka situācijā, kādā atradās prasītāji, iecelēj institūcijai vajadzēja viņiem pilnībā atlīdzināt viņu izglītības izdevumus, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm.

b) Par argumentu attiecībā uz pamatnostādņu neievērošanu

- 138 Lēmumos noraidīt PQ un PR sūdzības iecelēj institūcija norādīja, ka pamatnostādnes ir ievērotas. Tajās esot paredzēts, ka šo izdevumu atlīdzināšana notiekot, pamatojoties uz “pieejamo budžetu”.
- 139 Otrajā pamatā prasītāji apgalvo, ka šie apsvērumi ir kļūdaini. Pamatnostādnes liedzot ierobežot izglītības izdevumu atlīdzināšanu gadījumos, kad vienīgie izglītības veidi, kas piemēroti tādu Savienības ierēdņu bērniem, kuri norīkoti darbā trešajā valstī, rada izdevumus, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm. Tajās neesot paredzēti ierobežojumi izglītības izdevumu atlīdzināšanai izņēmuma gadījumos Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrā teikuma izpratnē.
- 140 EĀDD apstrīd šos argumentus.
- 141 Šie prasītāju argumenti ir jānoraida. Pirmām kārtām ir jānorāda, ka no pamatnostādnēm, [redakcijā], kādā tās bija piemērojamas šajā lietā, skaidri izriet, ka lēmumi par lūgumiem atlīdzināt izglītības izdevumus, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, tika pieņemti, pamatojoties uz pieejamo budžetu. Otrām kārtām ir jākonstatē, ka pamatnostādnēs nav ietverts neviens elements, kas ļautu uzskatīt, ka iecelēj institūcija nevarēja neņemt

vērā budžeta ierobežojumus, ja vienīgie izglītības veidi, kas piemēroti Savienības ierēdņu bērniem, radīja izdevumus, kuri pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm.

142 No tā izriet, ka ne ar vienu no prasītāju izvirzītajiem argumentiem nevar pierādīt, ka izņēmuma situācijās, kādās prasītāji atradās, tiem bija tiesības saņemt pilnīgu savu izglītības izdevumu atlīdzināšanu.

4. Par argumentiem attiecībā uz iecelēj institūcijas veikto atlīdzināšanas ierobežošanu izglītības izdevumiem, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm

143 Šī sprieduma 62.–142. punktā tika vērtēti vienīgi prasītāju argumenti, ar kuriem tiecās pierādīt, ka, ņemot vērā to, ka viņu gadījumi bija izņēmuma gadījumi, iecelēj institūcijai viņu bērnu izglītības izdevumi bija jāatlīdzina pilnībā. Tomēr trešajā pamatā prasītāji izvirza ne tikai šos argumentus, bet arī argumentus, ar kuriem tiecās apšaubīt kārtību, kādā iecelēj institūcija apstrīdētajos lēmumos veica izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, atlīdzināšanas ierobežošanu.

144 Lēmumos noraidīt sūdzības iecelēj institūcija it īpaši norādīja, ka tās veiktā izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, [atlīdzināšanas] ierobežošana nebija diskriminējoša. Lai arī katram bērnam pienākas pabalsts izglītībai, attiecībā uz katru bērnu tiek piemērota arī šī pabalsta ierobežošana. Šāda metode neesot acīmredzami kļūdaina.

145 Prasītāji uzskata, ka iecelēj institūcijas apsvērumi neatbilst nediskriminācijas principam, pamatnostādņem, bērnu tiesībām, tiesībām uz ģimenes dzīvi, tiesībām uz izglītību un samērīguma principam.

146 EĀDD apstrīd šos argumentus.

147 Pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka iecelēj institūcijas veikta atlīdzināšanas ierobežošana izglītības izdevumiem, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, neatbilst nediskriminācijas principam un pamatnostādņem tādēļ, ka iecelēj institūcija neesot veikusi attiecīgo ierēdņu atlīdzināšanas lūgumu individuālu izvērtējumu.

148 Šis arguments ir jānoraida. Kā izriet it īpaši no lēmumiem noraidīt prasītāju sūdzības, iecelēj institūcija izvērtēja to lūgumus atlīdzināt izglītības izdevumus, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, ņemot vērā to individuālo situāciju. Tikai tādēļ, ka visas to izglītības izdevumu summas, kurus prasītāji bija lūguši atlīdzināt, pārsniedza iecelēj institūcijas noteikto ierobežojumu 10 000 EUR apmērā, prasītājiem piešķirto pabalstu summas bija identiskas.

149 Otrkārt, ir jāvērtē prasītāju arguments attiecībā uz to, ka iecelēj institūcijas noteiktais ierobežojums esot pretrunā nediskriminācijas principam, jo tai bijusi vienāda attieksme pirmām kārtām pret viena vecāka ģimenēm un daudz bērnu ģimenēm un otrām kārtām pret citām ģimenēm, lai arī to situācijas esot atšķirīgas.

150 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar nediskriminācijas principu ir aizliegts atšķirīgām situācijām piemērot vienādu attieksmi, ja vien šāda atšķirīga attieksme nav objektīvi pamatota, un ka atšķirīgas situācijas raksturojošie elementi un tādējādi to salīdzināmais raksturs it īpaši ir jānosaka un jāvērtē, ņemot vērā Savienības tiesību akta, kurā paredzēta attiecīgā atšķirība, priekšmetu un mērķi, ņemot vērā tās nozares principus un mērķus, uz kuru attiecas aplūkojamais akts (skat. iepriekš 85. un 86. punktu).

- 151 Prasītāji neatsaucas uz tāda Civildienesta noteikumu mērķa esamību, no kura varētu secināt, ka attiecībā uz bērnu pabalstu izglītībai summu iecelēj institūcijai būtu bijis jāuzskata, ka viena vecāka ģimeņu un daudz bērnu ģimeņu situācija būtu atšķirīga no citu ģimeņu situācijas, kas prasītu atšķirīgu attieksmi. Gluži pretēji, ir jānorāda pirmām kārtām, ka no Civildienesta noteikumu VII pielikuma 3. panta 1. punkta izriet, ka pabalsts izglītībai pienākas katram apgādībā esošam bērnam, un otrām kārtām, ka Civildienesta noteikumos Savienības likumdevējs ir paredzējis šo izglītības pabalstu ierobežojumus. Ņemot vērā šos elementus, nevar uzskatīt, ka, ierobežojot katra bērna izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, atlidzināšanu līdz 10 000 EUR, iecelēj institūcija būtu divām atšķirīgām situācijām piemērojusi vienādu attieksmi.
- 152 Līdz ar to prasītāju arguments attiecībā uz to, ka iecelēj institūcija esot pārkāpusi nediskriminācijas principu, viena vecāka ģimenēm un daudz bērnu ģimenēm piemērojot tādu pašu attieksmi kā citām ģimenēm, arī ir jānoraida.
- 153 Treškārt, attiecībā uz pārējiem argumentiem par nediskriminācijas principa pārkāpumu, kā arī argumentiem par bērnu tiesību, tiesību uz ģimenes dzīvi un tiesību uz izglītību, kā arī samērīguma principa pārkāpumu ir jāatsaucas uz šī sprieduma 62.–142. punktā izklāstītajiem apsvērumiem. Turklāt, pieņemot, ka kādas no šīm tiesībām būtu ierobežotas sakarā ar atlidzināšanas ierobežošanu izglītības izdevumiem, kuri pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, ir jākonstatē, ka prasītāji neizvirza nevienu detalizētu argumentu, ar ko tiektos pierādīt, ka, ņemot vērā EĀDD izvirzīto mērķi, proti, mērķi piemērot izglītības izdevumu, kuri pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, atlidzināšanu pēc iespējas lielākam skaitam ierēdņu, kas to ir lūguši, ņemot vērā budžeta ierobežojumus, kuri uz EĀDD attiecas, šī ierobežošana bija acīmredzami nesamērīga.
- 154 No tā izriet, ka argumenti attiecībā uz iecelēj institūcijas veikto atlidzināšanas ierobežošanu izglītības izdevumiem, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, arī ir pilnībā jānoraida.

5. Par argumentiem attiecībā uz to, ka apstrīdētos lēmumus esot vajadzējis pamatot ar VĪN

- 155 Pirmajā pamatā prasītāji apgalvo, ka apstrīdētos lēmumus esot vajadzējis pamatot ar VĪN, kas pieņemti atbilstoši Civildienesta noteikumu 110. panta 1. punktā paredzētajai procedūrai. Šāda procedūra paredzot apspriešanos ar EĀDD personāla komiteju un to, ka Civildienesta noteikumu komiteja sniedz atzinumu.
- 156 EĀDD apstrīd šos argumentus.
- 157 Iesākumā ir jānorāda, ka ar 2014. gada 3. februāra lēmumu HR DEC(2014)02 EĀDD nolēma piemērot nosacījumus, kas minēti Komisijas Lēmumā C(2013) 8971 *final* (2013. gada 16. decembris) par VĪN attiecībā uz Civildienesta noteikumu VII pielikuma 3. pantā paredzētā pabalsta izglītībai piešķiršanu, un ka šis pirmais lēmums tika pieņemts atbilstoši Civildienesta noteikumu 110. panta 1. punktā paredzētajai procedūrai.
- 158 Tomēr ar saviem argumentiem prasītāji neapstrīd šo EĀDD VĪN attiecībā uz Civildienesta noteikumu VII pielikuma 3. panta piemērošanu esamību, bet apgalvo, ka EĀDD esot bijis jāpieņem VĪN attiecībā uz atkāpes noteikumu, kas paredzēts Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrajā teikumā un kas ļauj minētajam dienestam pārsniegt Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm izņēmuma gadījumos.

- 159 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru pienākums pieņemt VĪN atbilstoši Civildienesta noteikumu 110. panta 1. punktā paredzētajai procedūrai pastāv, ja tas ir skaidri noteikts. Ja tas nav noteikts skaidri, šāds pienākums ir pieņemams tikai izņēmuma gadījumos, proti, kad Civildienesta noteikumi nav tik skaidri un precīzi, ka tie nevar tikt piemēroti patvaļīgi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 17. marts, *Vanhalewyn/EĀDD*, T-792/14 P, EU:T:2016:156, 29. un 30. punkts).
- 160 Pirmkārt, ir jāvērtē, vai ir skaidri noteikts, ka iecelējinstīcijai ir pienākums pieņemt VĪN, īstenojot savas lēmumpieņemšanas pilnvaras, kas paredzētas ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otro teikumu, proti, pilnvaras izņēmuma gadījumos nolemt atlīdzināt izglītības izdevumus, kuri pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm.
- 161 Pirmām kārtām ir jānorāda, ka šāds skaidrs noteikums neizriet no Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrā teikuma, kurā ir vienīgi atsauce uz individuāliem lēmumiem, kas iecelējinstīcijai ir jāpieņem izņēmuma apstākļos.
- 162 Otrām kārtām, pat pieņemot, ka Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta pirmais teikums, kurā ir paredzēts, ka nosacījumus, ar kādiem ierēdnis saņem izglītības pabalstu, nosaka iecelējinstīcija, attiektos uz izņēmuma gadījumiem, kuri minēti šī panta otrajā teikumā un kuros iecelējinstīcija var pārsniegt Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, ir jānorāda, ka Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta pirmajā teikumā nav skaidri paredzēts, ka šie nosacījumi būtu jānosaka VĪN formā.
- 163 Trešām kārtām ir jāvērtē, vai Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. panta trešā daļa, no kuras izriet, ka “[VĪN] pieņem saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu”, ir jāuzskata par skaidru noteikumu, ar ko ir prasīts pieņemt VĪN attiecībā uz iecelējinstīcijai ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otro teikumu piešķirto lēmumpieņemšanas pilnvaru īstenošanu.
- 164 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka lēmumpieņemšanas pilnvaras, kas iecelējinstīcijai piešķirtas ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otro teikumu, attiecas uz izņēmuma gadījumiem. Turklāt, kā ir izklāstīts it īpaši šī sprieduma 64.–73. punktā, īstenojot šīs lēmumpieņemšanas pilnvaras, iecelējinstīcijai ir jāņem vērā budžeta ierobežojumi, kādi pastāv attiecībā uz izglītības izdevumu, kuri pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, atlīdzināšanu. Šo ierobežojumu dēļ tai ir jāņem vērā visi šādu izdevumu atlīdzināšanas lūgumi, kurus iesnieguši EĀDD darbinieki un kuru summas var atšķirties tādu apstākļu dēļ, ko šis dienests nevar kontrolēt, kā, piemēram, valūtas maiņas kurss vai pieprasījums pēc šāda veida izglītības. No tā izriet, ka, īstenojot savas lēmumpieņemšanas pilnvaras, iecelējinstīcijas rīcībā ir jābūt zināmai elastībai, kas tai ļauj ņemt vērā kopējo summu, kādu ir lūgts atlīdzināt, pieejamo budžetu un izņēmuma apstākļus, uz kuriem atsaucas ieinteresētās personas.
- 165 Ņemot vērā šos apsvērumus, Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. panta trešā daļa nevar tikt interpretēta kā tāda, kurā EĀDD ir noteikts pienākums pieņemt VĪN par lēmumpieņemšanas pilnvaru, kas piešķirtas ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otro teikumu, izpildi.
- 166 Pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, šis secinājums atbilst 2016. gada 17. marta spriedumam *Vanhalewyn/EĀDD* (T-792/14 P, EU:T:2016:156).
- 167 Apsvērumi, kas lika Vispārējai tiesai uzskatīt, ka EĀDD bija jāpieņem VĪN attiecībā uz Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta 1. punkta otrajā daļā paredzēto procedūru, nav attiecināmi uz minētā pielikuma 15. panta otro teikumu.
- 168 Kā izriet no 2016. gada 17. marta sprieduma *Vanhalewyn/EĀDD* (T-792/14 P, EU:T:2016:156) 32. punkta, attiecībā uz Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta 1. punkta otrajā daļā paredzēto procedūru Savienības likumdevējs ir vēlējies nodrošināt, ka izmantotie kritēriji to trešo valstu noteikšanai, kurās dzīves apstākļi ir uzskatāmi par līdzvērtīgiem tiem apstākļiem, kādi parasti ir

Savienībā, tiktu noteikti abstrakti un neatkarīgi no jebkādas procedūras, kuras priekšmets būtu konkrētā gadījumā noteikt, vai trešajā valstī esošie dzīves apstākļi tiešām ir līdzvērtīgi. Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta 1. punkta otrā daļa līdz ar to attiecas uz vispārēju lēmumu, kas skar visus EĀDD darbiniekus, kuri norikoti darbā trešajā valstī. Turklāt ir jānorāda, ka tad, ja dzīves apstākļi trešajā valstī nav līdzvērtīgi tiem apstākļiem, kādi parasti ir Savienībā, EĀDD darbiniekiem, kas norikoti darbā šajā valstī, ir tiesības saņemt piemaksu par dzīves apstākļiem.

- 169 Turpretī, kā ir izklāstīts šī sprieduma 62.–142. punktā, pat ja EĀDD darbinieks atrodas izņēmuma situācijā Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrā teikuma izpratnē, šī tiesību norma nepiešķir beznosacījumu tiesības saņemt izglītības izdevumu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, atlīdzināšanu pilnībā. Turklāt lēmumpieņemšanas pilnvaras, kuras iecelēj institūcijai piešķirtas ar šo tiesību normu, neattiecas uz vispārēju lēmumu, bet uz individuāliem lēmumiem, kas ir jāpieņem izņēmuma gadījumos, un, kā ir norādīts šī sprieduma 164. punktā, īstenojot šīs lēmumpieņemšanas pilnvaras, iecelēj institūcijai ir jāņem vērā to savu darbinieku individuālā situācija, kuri ir lūguši atlīdzināt izglītības izdevumus, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm. Šajā kontekstā iecelēj institūcijas rīcībā ir jābūt elastībai, kas tai ļautu ņemt vērā gan katra EĀDD darbinieka, kurš ir lūdzis atlīdzināt izglītības izdevumus, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm, individuālo situāciju, gan budžeta ierobežojumus, kuri attiecas uz šādu izdevumu atlīdzināšanu.
- 170 No tā izriet, ka Vispārējās tiesas apsvērumus par Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta 1. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru Savienības likumdevējs ir vēlējies nodrošināt, ka izmantotie kritēriji to trešo valstu noteikšanai, kurās dzīves apstākļi ir uzskatāmi par līdzvērtīgiem tiem apstākļiem, kādi parasti ir Savienībā, tiktu noteikti abstrakti un neatkarīgi no jebkādas procedūras, kuras priekšmets būtu konkrētā gadījumā noteikt, vai trešajā valstī esošie dzīves apstākļi tiešām ir līdzvērtīgi, tātad saistībā ar VĪN nav piemērojams lēmumpieņemšanas pilnvarām, kas iecelēj institūcijai piešķirtas ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otro teikumu.
- 171 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka nepastāv skaidrs noteikums, kas paredzētu pienākumu pieņemt VĪN attiecībā uz Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrajā teikumā paredzēto iecelēj institūcijas lēmumpieņemšanas pilnvaru īstenošanu.
- 172 Otrkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, ja nav skaidri noteikts pienākums pieņemt VĪN, šāds pienākums ir pieņemams tikai izņēmuma gadījumos, proti, kad Civildienesta noteikumi nav tik skaidri un precīzi, ka tie nevar tikt piemēroti patvaļīgi (skat. iepriekš 159. punktu).
- 173 Ņemot vērā iecelēj institūcijas lēmumu pārsniegt maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm atbilstoši Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrajam teikumam un faktu, ka iecelēj institūcijas rīcībā ir jābūt zināmai elastībai attiecībā uz šīs tiesību normas piemērošanu izņēmuma raksturu (skat. iepriekš 164. punktu), nevar uzskatīt, ka ar apstākli, ka ar šo pantu iecelēj institūcijai ir atstāta plaša rīcības brīvība, pietiktu, lai pierādītu šīs tiesību normas skaidrības vai tālredzības trūkumu šī sprieduma 159. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 174 Katrā ziņā ir jānorāda, ka prasītāji nav izvirzījuši argumentus, ar kuriem varētu pierādīt, ka, ja nav VĪN, Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrais teikums nevar tikt piemērots patvaļīgi. Pirmām kārtām, kā izriet no šī sprieduma 62.–154. punkta, prasītāju argumenti, ar kuriem tiecas pierādīt, ka EĀDD ir pieļāvis kļūdu attiecībā uz Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otrā teikuma piemērošanu, ir jānoraida. Otrām kārtām ir jākonstatē, ka prasītāji šajā ziņā nav izvirzījuši citus detalizētus argumentus.

- 175 Visbeidzot katrā ziņā ir jānorāda, ka, pat ja EĀDD būtu bijis jāpieņem VĪN, ņemot vērā šī sprieduma 64.–137. punktā izklāstītos apsvērumus, šādos VĪN nebūtu bijis jāparedz pienākums atlīdzināt visus izglītības izdevumus, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto maksimālo apmēru attiecībā uz trešajām valstīm.
- 176 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jānorāda argumenti par to, ka EĀDD bija pienākums pieņemt VĪN attiecībā uz tā lēmumpieņemšanas pilnvarām, kas paredzētas ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 15. panta otro teikumu.
- 177 Līdz ar to visi prasītāju izvirzītie pamati ir jānorāda. Tādējādi lūgums atcelt 2015. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstules un lūgums atcelt lēmumus noraidīt prasītāju sūdzības ir jānorāda bez nepieciešamības lemt par pēdējā lūguma pieņemamību.

B. Par pārējiem lūgumiem atcelt tiesību aktus

- 178 Attiecībā uz lūgumiem atcelt elektroniskā pasta vēstules, kas datētas pēc 2015. gada 17. decembra, pabalsta izglītībai novērtēšanas veidlapas un algas lapas, kurās ir minēta saņemtā pabalsta izglītībai summa, pietiek norādīt, ka šo lūgumu pamatojumam prasītāji vienīgi izvirza pamatus, kas jau ir tikuši vērtēti un noraidīti iepriekš 41.–177. punktā. Līdz ar to arī šie lūgumi ir jānorāda bez nepieciešamas lemt par to pieņemamību.
- 179 Ņemot vērā šos apsvērumus, prasība ir jānorāda pilnībā.

IV. Par tiesāšanās izdevumiem

- 180 Prasītāji apgalvo, ka gadījumā, ja prasība būtu jānorāda, tiem nebūtu jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tāpēc, ka EĀDD nolēma izmantot advokātu pakalpojumus. Šis lēmums nedrīkstot tiem kaitēt. Tas, ka prasītājiem būtu jāsedz ārēja biroja izdevumi, lai arī EĀDD rīcībā esot iekšējais juridiskais dienests, ierobežotu viņu tiesības uz piekļuvi tiesai.
- 181 EĀDD apstrīd šos argumentus.
- 182 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 183 Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar EĀDD prasījumiem.
- 184 Attiecībā uz prasītāju lūgumu nepiespriest tiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tāpēc, ka EĀDD nolēma izmantot advokātu pakalpojumus, ciktāl tas attiecas uz izdevumu atlīdzināmību, ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesa lemj par tiesāšanās izdevumu atlīdzināmību pēc ieinteresētās puses lūguma, izdodot rīkojumu, pamatojoties uz Reglamenta 170. panta 1. punktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 2. aprīlis, *Ben Ali*/Padome, T-133/12, nav publicēts, EU:T:2014:176, 104. punkts). Šāds lūgums tāpat ir jānorāda kā nepieņemams šajā tiesvedībā.
- 185 Turklāt gadījumā, ja šis lūgums attiektos uz Reglamenta 135. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru, ja to prasa taisnīgums, Vispārējā tiesa var nolemt, ka lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, sedz savus tiesāšanās izdevumus pats, bet tikai daļēji atlīdzina pretējās puses tiesāšanās izdevumus vai pat vispār tiek atbrīvots no šā pienākuma, pietiek norādīt, ka prasītāju minētie apstākļi nepamato šīs tiesību normas piemērošanu. Gluži pretēji, no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 19. panta pirmās

daļas, kas Vispārējā tiesā jāpiemēro saskaņā ar minēto statūtu 53. panta pirmo daļu, izriet, ka Savienības iestādes attiecībā uz veidu, kā tās tiek pārstāvētas Savienības tiesā, var brīvi izlemt, vai tās vēlas izmantot advokāta palīdzību.

¹⁸⁶ Līdz ar to prasītāju lūgums nepiespriest tiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tāpēc, ka EĀDD nolēma izmantot advokātu pakalpojumus, ir jānoraida.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

- 1) **Prasību noraidīt.**
- 2) **PO, PP, PQ un PR sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) tiesāšanās izdevumus.**

Gratsias

Labucka

Dittrich

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 25. oktobrī.

[Paraksti]